خبرها

پرداخت وام سه میلیونی مسکن تا ۱۵ روز دیگر

مهر: وزیر مسکن و شهرسازی گفت: وام سه میلیون تومانی قرض‌الحسنه مسکن طی ۱۵ تا ۲۰ روز آینده پرداخت می‌شود. محمد سعیدی‌کیا در حاشیه مراسم آغاز پرداخت وام ده میلیون تومانی مسکن در مورد زمان پرداخت وام سه میلیون تومانی قرض‌الحسنه مسکن به خبرنگار مهر گفت: تاخیر در پرداخت وام سه میلیون تومانی مسکن فقط به دلیل اختلاف‌نظر با شورای پول و اعتبار در رابطه با مدت‌زمان بازپرداخت وام بوده است. وی تاکید کرد: شورای پول و اعتبار مدت بازپرداخت این وام را سه سال اعلام کرده و وزارت مسکن خواستار تعیین مدت باز پرداخت سه‌ساله شده است. به گفته وی با رفع اختلاف‌نظر موجود وام سه میلیون تومانی مسکن طی ۱۵ تا ۲۰ روز آینده پرداخت خواهد شد. همچنین وزیر مسکن و شهرسازی اعلام کرد: پرداخت وام ده میلیون تومانی مسکن از امروز و به مناسبت روز آزادی خرمشهر به ۱۴ نفر از متقاضیان خرمشهری و شش نفر افراد اطراف تهران آغاز شده و اسامی افراد باقی مانده طی اواسط هفته آینده و از طریق سایت‌ها و روزنامه‌ها اعلام می‌شود. سعیدی‌کیا تاکید کرد: وام مذکور (۱۰ میلیون تومانی برای خرید خانه کوچک) برای متقاضیان سال ۸۵ متناسب با تورم افزایش یافته و ۱۱/۵ میلیون تومان خواهد بود. وام ۱۰ میلیونی مسکن به ۱۱/۵ میلیون تومان افزایش یافت. معاون اول رئیس جمهور با اشاره به اینکه دولت نهم تاکنون ۹ آئین‌نامه مهم در مورد رشد کمی مسکن، رشد کیفی مصالح ساختمانی، تشویق بخش تقاضا و عرضه مسکن تصویب کرده است، اعلام کرد: وام ۱۰ میلیون تومانی مسکن متناسب با افزایش تورم، برای متقاضیان سال ۸۵ برابر با ۱۱/۵ میلیون تومان خواهد بود.

گاز دوباره به ترکیه رسید

خط لوله انتقال گاز ایران به ترکیه در ساعت ۳ بامداد با یک بمب کوچک منفجر شده بود. دیروز جریان گاز ایران به ترکیه که بر اثر انفجار بمبی در خطوط لوله انتقال گاز در خاک ترکیه متوقف شده بود دیروز مجدداً برقرار شد. یک سخنگوی شرکت سهامی خطوط لوله نفت و گاز ترکیه (بوتاش) روز چهارشنبه به ایرنا گفت: «بر اثر انفجار، آتش‌سوزی هم در خط لوله اتفاق افتاد که با تلاش مامورین خاموش شد.» وی گفت: «جریان گاز برای مدتی متوقف شد تا تعمیرات لازم در خط لوله صورت گیرد و از امروز (دیروز) جریان گاز دوباره برقرار شده است.» روزنامه «ینی شفق» ترکیه روز چهارشنبه خبر داد عوامل حزب کارگران کرد ترکیه (پ ک ک) خط لوله گاز ایران به ترکیه را در منطقه مرزی با ایران و در محدوده استان آغری این کشور بمب‌گذاری کردند که خساراتی به بار آورد. «ینی شفق» نوشت: «انفجار در خط لوله در حومه شهرستان دوغوبایزید در ۲۵ کیلومتری مرز ایران صورت گرفت.»

الحاقیه‌های قرارداد «ال-۹۰» امضا شد

فارس: سرانجام پس از ۹ ماه از اعلام شرایط پیشنهادی ایران در قرارداد «ال-۹۰» و پذیرش رسمی شرکت رنو پارس، الحاقیه‌های این قرارداد ساعت ۱۵ دیروز طی مراسمی رسمی با حضور وزیر صنایع و معادن به امضا رسید. این قرارداد شامل الحاقیه قرارداد اصلی (MASTER AGREEMENT) به امضای آقای دتوبه (مدیر فروش شبکه جهانی پلت فورم X۹۰) به نمایندگی از شرکت رنو، مفیدی از طرف سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، قلعه‌بانی از طرف سایپا، نوروزی از طرف ایران‌خودرو و گابریل و پارسا از طرف شرکت رنو پارس رسید. قرارداد دوم شامل الحاقیه (MASTER LICENSE AGREEMENT) بود که به امضای دتوبه از طرف رنو و گابریل و پارسا از طرف شرکت رنو - نیسان رسید. قرارداد سوم (SUB LICENSE AGREEMENT WITH SIPA) بود که به امضای دتوبه از شرکت رنو، پارسا و گابریل از طرف رنو پارس و قلعه‌بانی از شرکت سایپا رسید. قرارداد چهارم نیز (SUB LICENSE AGREEMENT WITH IRAN KHODRO) بود که دتوبه از طرف شرکت رنو، گابریل و پارسا از طرف رنو پارس و نوروزی از طرف ایران‌خودرو این قرارداد را امضا کردند. براساس این گزارش قرارداد پلت‌فورم مشترک «ال-۹۰» نخستین‌بار در تاریخ دوشنبه ۵ آبان ۱۳۸۲ (۲۷ اکتبر ۲۰۰۳) در شهر پاریس در کشور فرانسه با حضور مسئولان (وقت) سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، مدیران شرکت‌های ایران‌خودرو و سایپا و شرکت رنوی فرانسه به امضا رسید. براساس مفاد این قرارداد، ۷۵۰ میلیون یورو در قالب جوینت‌وینچر (همکاری مشترک) در صنعت خودروسازی ایران سرمایه‌گذاری می‌شد که نیمی از این میزان سرمایه از سوی شرکت رنو به عنوان آورده و نیمی دیگر را سازمان گسترش و نوسازی صنایع (ایدرو) و دو شرکت خودروساز یعنی سایپا و ایران‌خودرو تامین می‌کردند. مطابق این قرارداد، قرار بود تا خودروی محصول این پروژه تحت لیسانس شرکت رنو تولید و ۲۰ درصد از قطعات یا خودروی تولید شده در هر سال به کشورهای طرف قرارداد رنو صادر شود. شرکت رنو به جز ایران این پروژه را در چند کشور دیگر ازجمله روسیه، کلمبیا، رومانی و مراکش نیز همزمان دنبال می‌کرد. بر این اساس شرکت ایرانی - فرانسوی «رنو پارس» طبق قرارداد در ایران به ثبت رسید. شرکتی که ۵۱ درصد سهام آن متعلق به «رنو» و ۴۹ درصد مشترک بین ایدرو، سایپا (پارس‌خودرو) و ایران‌خودرو بود. رنو پارس پنج تیر ماه ۸۳ رسماً افتتاح شد و طرفین کار خود را آغاز کردند. اما در تاریخ ۷ خرداد ۸۳ مجلس هفتم فعالیت رسمی خود را آغاز کرد و دو ماه پس از آن، حمیدرضا کاتوزیان به عنوان یکی از فعالان سابق صنعت خودرو و از کارشناسان ایران‌خودرو در زمان مدیریت منوچهر غروی انگشت اتهام بر قرارداد این شرکت گذاشت. انتقادات نماینده مردم تهران و پیگیری‌های او در مجلس، سرانجام تعدادی از نمایندگان مجلس و نیز مرکز پژوهش‌های مجلس را در ارتباط با این پروژه درگیر کرد و سرانجام مرکز پژوهش‌های مجلس با بررسی کارشناسی این قرارداد، خواستار اصلاح ۱۲ بند قرارداد «ال-۹۰» شد. از آن زمان مذاکرات رسمی و جدی مسئولان وزارت صنایع و معادن که اکنون دیگر سرنوشت این پروژه را با مشاهده سرانجام قراردادهای تاو و ترک‌سل در خطر می‌دیدند، با مسئولان مرکز پژوهش‌های مجلس آغاز شد و در نهایت نمایندگان اسحاق جهانگیری، وزیر سابق صنایع و معادن یعنی آقایان دوست‌حسینی و ویسه و نیز نمایندگان مجلس یعنی آقایان طهماسبی، توکلی و کاتوزیان صورت‌جلسه‌ای را به عنوان تعهدات شرکت رنو در قرارداد «ال-۹۰» به امضا رساندند که براساس آن قرار شد شرکت رنو چهار بند از قرارداد «ال-۹۰» را اصلاح کند. بحث ساخت داخل پروژه «ال-۹۰» یکی از موارد اصلاحی مرکز پژوهش‌های مجلس و وزارت صنایع و معادن بود که به گفته مسئولان شرکت رنو پارس، در حال حاضر ساخت داخل این خودرو بالاتر از ۵۵ درصد است و مطمئناً این خودرو با همین مقدار ساخت داخل وارد بازار ایران خواهد شد و ظرف مدت دو سال این مقدار ساخت داخل به بیش از ۷۵ درصد خواهد رسید. همچنین در این قرارداد مقرر شده بود که چنانچه ایران‌خودرو و سایپا هر کدام طراحی‌های خود را بر روی پلت‌فورم x۹۰ قرار دهند و درصدد صدور این خودرو به بازار سنتی رنو باشند، باید با این شرکت هماهنگ می‌کردند و ظرف ۶۰ روز از شرکت رنو اجازه می‌گرفتند که مرکز پژوهش‌های مجلس خواستار تغییر لفظ اجازه به هماهنگی بود و این مورد توافق شرکت رنو قرار گرفت. همچنین در این قرارداد، شرکت‌های ایران‌خودرو و سایپا محدود شده بودند که با شرکت خودروسازی دیگری به جز رنو قراردادی در کلاس خودروی «ال-۹۰» امضا نکنند که به گفته مسئولان شرکت رنو پارس، با توجه به اصرار مرکز پژوهش‌های مجلس برای اصلاح این بند، طرف فرانسوی نیز پذیرفت که این بند از قرارداد اصلاح شود. براساس این گزارش در قرارداد «ال-۹۰» ذکر شده بود که طبق تائیدیه سازمان حمایت از سرمایه‌گذاری خارجی، ۱۰ درصد صادرات در تعهد رنو است که مرکز پژوهش‌های مجلس این عدد را به ۲۰ درصد افزایش داده که پذیرش این بند از شرایط ایران از سوی شرکت رنو تاکنون به طول انجامیده بود. وزیر صنایع و معادن گفت: با اصلاحات انجام شده در قرارداد «ال-۹۰» حدود ۲۰ درصد محصولات این پروژه به خارج از کشور صادر می‌شود و این محصول با قیمت ۶۷۵۰ یورو مهر ماه امسال وارد بازار می‌شود. علیرضا طهماسبی در مراسم امضای الحاقیه‌های قرارداد «ال-۹۰» تصریح کرد: به شرکت‌های خودروسازی تاکید کرده‌ایم که خودروی «ال-۹۰» را با همان قیمت هدف وارد بازار کنند. بر این اساس قیمت خودروی معمولی «ال-۹۰» حدود ۶۷۵۰ یورو خواهد بود که از اواخر شهریور ماه و یا اوایل مهر ماه امسال وارد بازار می‌شود. وی با اشاره به اینکه توافقات و قرارداد اصلی تولید خودروی «ال-۹۰» طی سال ۸۳ انجام شده بود خاطرنشان کرد: پس از پیشنهادات و اصلاحات مرکز پژوهش‌های مجلس در مورد قرارداد «ال-۹۰» تاکنون حدود ۹ ماه طول کشید تا پیشنهادات این مرکز و نمایندگان مجلس مورد قبول کامل شرکت رنو قرار گیرد.

تشریح آخرین نتایج نشست اسلام‌آباد

رضا زندی: «لوله‌های صلح» در هوا معلق‌اند. زمانی در مسیر تهران- اسلام‌آباد و گاهی بر مدار تهران- دهلی. بیش از ده سال است که هیچ مذاکره‌ای نتوانسته آشتی بین لوله و زمین را برقرار کند تا «صلح» در شبه قاره جاودانه شود. پرونده دور تازه مذاکرات هیات‌های ایرانی، پاکستانی و هندی دیروز در اسلام‌آباد به پایان رسید و براساس یک سنت دیرپا اتفاق تازه‌ای نیفتاد. این‌بار حتی بعد از مذاکرات بیانیه‌ای منتشر نشد. اخبار تکراری تلکس‌های خبری را پر کرد و سه طرف تفاهم کردند که در ماه جولای (تیرماه) دوباره در دهلی‌نو گردهم آیند: «این جلسات برای طرفین خسته‌کننده شده و مذاکره‌کنندگان بر این باورند که این طرح بسیار پیچیده شده است.» این را محمدهادی نژادحسینیان پس از پایان مذاکرات در اسلام‌آباد گفته است. شاید از همین رو است که پاکستانی‌ها درخواست جدیدی مطرح کرده‌اند. معاون بین‌الملل وزیر نفت به شرق گفت: «پاکستانی‌ها پیشنهاد کرده‌اند که مذاکرات در سطح بالاتری از وزرای نفت پیگیری شود.» پیش از این قرار بود مذاکره‌کنندگان تاریخ اجلاس وزرای نفت را مشخص کنند. شرق از نژادحسینیان که همچنان در دهلی به سر می‌برد می‌پرسد:

■ یعنی پاکستانی‌ها مخالف تشکیل اجلاس وزرای نفت هستند؟

خیر، مخالف اجلاس وزرا نیستند. تنها برای اینکه روند تصمیم‌گیری تسهیل شود پیشنهاد کرده‌اند مقامات بالاتر مذاکره کنند.

■ یعنی در حد روسای جمهور؟

سطحش را مشخص نکرده‌اند.

■ چرا بیانیه پایانی مذاکرات منتشر نشد؟

بنا شد طرفین با مقامات کشورشان مشورت کنند و تا یک هفته دیگر بیانیه را از کانال دیپلماتیک منتشر نمایند.

■ ریشه عدم توافق سه‌طرف برای دستیابی به فرمول قیمت‌گذاری چیست؟

ما براساس امکانات بالقوه فروش گازمان گزارش تهیه کرده‌ایم و آنها براساس توانمندی‌های‌شان برای جذب این مقدار گاز. علت اصلی این است.

■ توافق ساختاری فقط با پاکستان

اجلاسی که بدون انتشار هیچ بیانیه‌ای به کار خود پایان داد تنها یک نتیجه داشت. ایران و پاکستان درباره ساختار پروژه و شیوه اجرای آن به توافق رسیدند. معاون وزیر نفت پاکستان دیروز درباره نتایج اجلاس اعلام کرد: «مذاکرات درخصوص مسئله گاز ایران در دو قسمت انجام شده است. یکی مذاکرات دوجانبه بین ایران و پاکستان و دیگری مذاکرات سه‌جانبه بین تهران، اسلام‌آباد و دهلی‌نو.» احمد وقار درباره توافق با ایران درباره ساختار پروژه گفت: «موضوع اصلی نشست ساختار طرح و قیمت گاز بود که توافق شد گاز در مرز پاکستان و ایران تحویل شود و از آنجا به مرز هند و پاکستان انتقال یابد.» پیش از این هند پیشنهاد کرده بود تا کنسرسیومی متشکل از شرکت‌های خارجی مسئولیت اجرای خط لوله را از ایران تا هند برعهده بگیرد. مقامات تهران به دلیل احتمال مشکلات بین‌المللی و مشکلات تامین مالی با این پیشنهاد مخالف بودند. احمد وقار اظهار امیدواری کرد که توافق بر سر قیمت گاز در جلسه سه‌جانبه بعدی که در ماه جولای در هند برگزار می‌شود حاصل شود.

■ یک و نیم ماه تا یک راه‌حل

محمدهادی نژادحسینیان درباره احتمال انعطاف ایران گفته است: «خریداران تمایل دارند که گاز را با نرخ پایین خریداری کنند اما ایران که فروشنده است باید منافع ملی را در نظر بگیرد.» وی درباره گزارشاتی که در نشست اسلام‌آباد درباره نحوه قیمت‌گذاری ارائه شده می‌گوید: «تعیین قیمت برای کشورهای هند و پاکستان را مشاوران آنها انجام دادند در صورتی که مرکز ملی گاز ایران نرخ تعیین شده را در نشست سه‌جانبه ارائه کرد.» گزارش ایرنا از سخنان نژادحسینیان در مورد توافق ایران و پاکستان چنین است: «ساختار پروژه بین ایران و پاکستان توافق شده تا هر کشور طرح لوله‌گذاری را در خاک خود انجام دهد.» وی توضیحاتش را کامل می‌کند: «بنا شد ایران با شرکت‌های سرمایه‌گذار برای هند و پاکستان در این طرح، خواسته‌های منطقی آنان را بررسی و راه‌حل پیدا کند که این کار حدود یک ماه‌ونیم طول خواهد کشید.» توافق در مورد ساختار اجرای پروژه خط لوله صلح هم تنها بین ایران و پاکستان انجام شده است. هنوز هند به این توافق نپیوسته است.

■ پیام حضور هندی‌ها در اسلام‌آباد

چند روز پیش از برگزاری اجلاس اسلام‌آباد حرکت سیاسی دولت هند فضای مذاکرات خط لوله صلح را به هم ریخت. دولت هند رسماً اعلام کرد که به پروژه خط لوله انتقال گاز ترکمنستان- افغانستان- پاکستان پیوسته است. تحلیل‌ها شروع شد و کارشناسان سیاسی گمانه‌زنی کردند که هند با این حرکت درصدد خروج از مذاکرات خط لوله صلح است. حرکتی که گفته می‌شود تحت فشار آمریکا طرح‌ریزی می‌شود. معاون وزیر نفت هند اما به مذاکرات در اسلام‌آباد پیوست و از عزم هند برای خرید گاز ایران سخن گفت: «ما فکر می‌کنیم این پروژه برای تامین نیازهای فزاینده ما به انرژی لازم است.» سرینی‌واسان درباره فشار بر هند هم گفته است: «نیازها و منافع ملی ما سرنوشت این پروژه را تعیین می‌کنند. فشار از سوی دیگران بر هند برای اینکه تاکید شود این طرح ضروری نیست وجود ندارد.» بعد هم به صراحت تاکید می‌کند: «ما این طرح را لازم می‌دانیم و به منظور تامین انرژی مورد نیاز کشورمان آن را بسیار مهم ارزیابی می‌کنیم.» سرینی‌واسان می‌افزاید: «طرح انتقال گاز ایران به پاکستان و هند پروژه اصلی ما است. این پروژه کمک خواهد کرد تا صلح و ثبات در منطقه افزایش یابد. این مذاکرات سه‌جانبه بوده و امیدواریم هرچه زودتر به توافق برسیم.» این در حالی است که مقامات آمریکایی بارها به صراحت با اجرای پروژه خط لوله صلح مخالفت کرده‌اند.

■ بروجردی: مسئله هسته‌ای گذرا است

پیگیری مذاکرات خط لوله صلح در سطوح سیاسی و مقامات عالی‌رتبه کشور و عدم پیشرفت آن در مذاکرات کارشناسی به این گمانه دامن می‌زند که ممکن است ایران برای اجرایی شدن پروژه تخفیفات و امتیازاتی را در مورد قیمت‌گذاری قائل شود. اقدامی که در بلندمدت با منافع ملی کشور تطابق ندارد. شرق در حاشیه ضیافت شام وزیر نیرو در شورای حکام آب همین نگرانی را با علاءالدین بروجردی رئیس کمیسیون سیاست خارجی و امنیت ملی مطرح می‌کند:

■ نکته‌ای که اخیراً در مذاکرات مربوط به خط لوله صلح مطرح شده، بحث حضور مقامات عالی‌رتبه سه کشور است. وقتی این بحث از امور کارشناسی به سطح سیاسی می‌رود شاید امتیازدهی و امتیازگیری‌هایی مطرح گردد. لطفاً به صراحت بفرمایید آیا ایران حاضر است برای اینکه گازش به هند و پاکستان صادر شود برخلاف نظرهای کارشناسی امتیاز سیاسی بدهد؟

معمولاً پروژه‌های بزرگ دنیا در نهایت جا دارد که در حضور سران کشورها کلید بخورد و نهایی شود. ضمناً باید عرض کنم که بدون کار کارشناسی این پروژه شکل نخواهد گرفت. طبیعی است اساس چنین پروژه عظیمی نظر دقیق کارشناسی است که بتواند پروژه را از زوایای مختلف بگیرد.

■ بنابراین بحث جلب حمایت هند در مسئله انرژی هسته‌ای و احتمال تخفیف در قیمت گاز منتفی است؟

بنده فکر نمی‌کنم نگاه سیاسی به این پروژه نگاه درستی باشد چون هیچ نیازی نیست که این پروژه اقتصادی و سیاسی مهم را در گرو هر بحث دیگری قرار دهیم. چون مشکلات هسته‌ای و شورای حکام مسئله گذرایی است که به پایان می‌رسد در صورتی که روابط دوجانبه ما با کشورهای منطقه و بر سر صدور گاز، بلندمدت است.

ادامه سرمقاله

شکل دیگر نیز مربوط به شرکت‌های فروخته شده به سازمان تامین اجتماعی است. بنگاه‌هایی که در ازای هزاران میلیارد تومان مطالبه انباشت شده تامین اجتماعی از کارفرمایان دولتی (وزارتخانه‌ها) به این نهاد عمومی واگذار شده است. علی‌القاعده این طیف کارخانجات هم وضعیت چندان بسامانی نداشته‌اند. چراکه بر خلاف این صورت دولت می‌توانست شرکت‌ها را فروخته و پول آن را به تامین اجتماعی برگرداند. تحویل بنگاه به‌جای بدهی دولت به دولت، با قیمت‌گذاری دولتی نشان‌دهنده شانس ضعیف این شرکت‌ها برای نقدشوندگی به قیمت‌های تعیین شده است.

اما دستور ریاست جمهوری کدام قسم خصوصی‌سازی را دربر خواهد گرفت؟ شرکت‌ها از خرده سهامداران، تامین اجتماعی یا سرمایه‌دارانی که در مزایده شرکت را خریده‌اند بازپس گرفته خواهد شد؟ بازپس‌گیری سهام خریداران به قیمت روز در شرایطی که قیمت‌ها عموماً به قیمت اسمی نزدیک بوده و شاخص در کف قرار دارد باعث سقوط بیش از پیش شاخص کل، رکود بورس و کاهش دارایی‌های سهامداران عمده بورس نظیر بانک‌ها و شرکت‌های سرمایه‌گذاری خواهد شد.

امتداد این رویداد منجر به خروج سرمایه‌ها از بورس و فشار به دارایی‌های جایگزین نظیر ارز و سکه می‌شود. بازپس‌گیری به قیمت روز عرضه سهم هم در اکثر موارد به ضرر دولت خواهد بود. امروز اغلب سهم‌ها با قیمت پایین‌تر از روز ورود به بازار مبادله می‌شوند. بازپس‌گیری فروش‌های مزایده‌ای و مذاکره‌ای هم شلیک تیر خلاص به اعتماد متقابل بخش خصوصی و دولت بوده و امنیت سرمایه‌گذاری را با مخاطره روبه‌رو خواهد کرد. این واحدها نوعاً در صورت حفظ کاربری و ادامه کار با وضعیت قبلی به سوددهی رسیده و ارزشی چند برابر روز فروش دارند. سرنوشت شماری از نمونه‌های ضرره هم به تعطیلی و فروش زمین و سوله انجامیده است. بازپس‌گیری واحدهای فروخته شده به تامین اجتماعی هم به احیای طلب‌های این سازمان و کاهش قدرت خدمات‌رسانی به بازنشستگان و سایر افراد تحت پوشش خواهد انجامید. در هر دو سو غبن دولت نهفته است. ناامنی اقتصادی ناشی از بازپس‌گیری واحدها و فشار بر بودجه به خاطر تجهیز منابع لازم برای بازخرید کارخانجات، دولت را علاوه بر کسری بودجه، تورم و نقدینگی با مسئله‌ای جدید و خودساخته مواجه می‌سازد.

۲- و اما در روزگاری که ایران پس از پافشاری چندین‌ساله از پذیرفته‌شدن به عنوان عضو ناظر سازمان جهانی تجارت خوشنود است فرمان رئیس‌جمهور برای صرف سود حاصل از سرمایه‌گذاری‌ها در استان محل سرمایه‌گذاری از تعارض درونی تصمیم‌های اقتصادی حکایت می‌کند. چگونه می‌شود که دولت یک کشور از سویی به دنبال پیوستن به جهان تبادل آزاد نیروی کار، سرمایه و کالا باشد و از طرف دیگر دستور حبس سود سرمایه‌گذاران در حصار جغرافیایی یک استان را صادر کند. دو گونه سرمایه‌گذاری در استان مرکزی متصور است. صنایع استان یا دولتی‌اند یا خصوصی. سود حاصل از سرمایه‌گذاری‌های دولتی به خزانه واریز می‌شود. این شرکت‌ها از امسال به دستور دولت از سرمایه‌گذاری مجدد و توسعه بنگاه منع شده‌اند. این سیاست از جمله برنامه‌های دکتر احمدی‌نژاد بوده و با توجیه گشوده شدن فضا برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی صادر شده است. بنابراین تعیین تکلیف سود این واحدها با خود دولت است. در صورت صدور دستور رئیس‌جمهور به آن عمل خواهد شد و لزومی به اعلام در جمع مردم ساوه و اراک نیست. اگر هم روی سخن ایشان با بخش خصوصی باشد، این فرمان معنایی جز باز شدن باب جدید دخالت دولت و نظارت حکومت بر نحوه هزینه‌کرد سود سرمایه‌گذاران خصوصی در محدوده یک استان ندارد.

در هیچ کجای عالم توسعه متوازن منطقه‌ای با اجبار سرمایه‌گذار به حبس سرمایه محقق نمی‌شود. شاید با تخفیف‌های مالیاتی و دیگر مشوق‌ها دولت برای صاحبان سرمایه انگیزه ایجاد کند اما نمی‌تواند به آنان دیکته کند که با سود سرمایه خود چه کنید. اجرای این سیاست سبب می‌شود تا سرمایه‌گذاران از سرمایه‌گذاری در صنعت پشیمان شده و سرمایه‌های خود را کوچ دهند. در این صورت دیگر کارخانه‌ای باقی نخواهد ماند تا به تعبیر رئیس‌جمهور سختی کار آن از آن مردم اراک و سود آن به کام دیگران باشد. آیا این پاسخ شایسته سرمایه‌گذاری است که سرمایه خود را از تهران، اصفهان و ... به اراک آورده تا جوانان استان در بزه و بطالت بیکاری نمانده و تولید ثروت کنند؟

گزارش

مدیرعامل بانک تجارت:

کاهش سود تسهیلات را با کارمزد جبران می‌کنیم

امیر لعلی: روز گذشته اولین مرکز آموزش مدیریت در نظام بانکی کشور افتتاح شد. در این مراسم اسکندری مدیرعامل بانک تجارت در سخنانی گفت: با توجه به گسترش تکنولوژی و تغییر نگرش‌ها و توقعات مشتریان نظام بانکی، لازم است خود را با نیاز آنها تطبیق داده و دامنه خدمات خود را گسترده‌تر سازیم. وی افزود: باور داریم که بانک‌ها به عنوان فصل ارتباطی اقتصاد کشور با دنیای خارج و اقتصاد بین‌الملل باید هرچه بیشتر توانایی تطبیق خود با مشتریان را افزایش داده تا با گسترش بانکداری الکترونیکی و برقراری ارتباط معقول با بانک‌های بین‌المللی در شکوفایی و رشد اقتصاد کشور نقش موثری ایفا کنند. اسکندری با اشاره به اینکه توقعات و نیاز مشتریان سیستم بانکی هر لحظه در حال تغییر است اظهار داشت: برای پاسخگویی به این نیاز باید خود را آماده کنیم. ما مدیریت سنتی نمی‌توان این هدف را محقق کرد. ما در چنین شرایطی نیاز به مدیریت تغییر داریم تا پیش‌بینی این‌گونه تغییرات از طریق برنامه‌ریزی صورت گیرد. وی گفت: برای آماده‌سازی مدیران و کارکنان بانک برای مواجهه با این تغییرات لازم است آموزش‌هایی به آنها داده شود. اسکندری ادامه داد: این آموزش‌ها باید ارزان، سریع و صریح باشند و به این دلیل لازم بود تغییراتی در شیوه آموزش به وجود آید که به همین منظور این مرکز افتتاح شد. وی در سخنان خود خاطرنشان ساخت: در دو سال آینده مدیرانی تربیت خواهیم کرد که بتوانند مدیریت ۵ سال آینده سیستم بانکی کشور را با لحاظ تغییرات نیازها و توقعات مشتریان به خوبی انجام دهند. مدیرعامل بانک تجارت افزود: حتی برخی از مدیران بانک تجارت از بدنه مدیریتی جدا خواهند شد و برای کسب تجربه و آموزش به خارج از کشور اعزام می‌شوند تا در نهایت بانک تجارت به نخستین بانک کشور تبدیل شود که توان رقابت معقول با بانک‌های بزرگ بین‌المللی را دارا است. سلطانی مدیر امور اداری بانک تجارت نیز گفت: بانک تجارت با ایجاد شهرک‌های الکترونیکی و تعامل بیشتر با مراکز دانشگاهی و آموزش عالی، در راستای توسعه الگوی شهروند و دولت الکترونیک گام‌های موثری برداشته است. وی در پایان سخنان خود ارتقای دانش و آشنایی با مفاهیم تئوری‌های جدید مدیریت، ساماندهی تفکر جدید فراگیران مبتنی بر نگاه کارشناسانه به حل مسائل، بسترسازی مناسب برای تغییر از بانکداری سنتی به الکترونیک از طریق آموزش نرم‌افزارهای کاربردی و اینترنت، افزایش توانایی تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری در مدیریت با ایجاد کارگاه‌های آموزشی، ارتقای سطح بهره‌وری فردی و سازمانی با برگزاری دوره‌های کنترل کیفیت و استاندارد کردن روش‌های فعلی به روش‌های مطلوب و پرورش مدیران شایسته و مجرب برای بانک تجارت و سیستم بانک را از مهمترین اهداف تاسیس مرکز آموزش مدیریت بانک تجارت عنوان کرد. حکیمیان رئیس اداره آموزش بانک تجارت با اشاره به اینکه در یک سازمان، منابع انسانی کمیاب‌ترین منابع و تضمین‌بخش موقعیت رقابتی سازمان‌ها است گفت: بانک‌ها از جمله سازمان‌هایی هستند که نیروهای انسانی در پایداری آن موثر هستند. در عصر فعلی تنها سازمان‌هایی که یادگیرنده هستند و منابع انسانی خود را به طور مستمر آموزش می‌دهند، پایدار خواهند بود و می‌توانند در این شرایط رقابتی ادامه حیات دهند.

■ ■ ■

اسکندری مدیرعامل بانک تجارت در حاشیه مراسم با خبرنگاران گفت‌وگو کرد اما به هیچ‌یک از سئوالات به صورت شفاف و صریح پاسخ نگفت. او در پاسخ به سئوالات شرق تنها به ذکر کلیات و بیان تایید یا تکذیب پرداخت. خبرنگاری از او در خصوص تاثیر کاهش نرخ سود تسهیلات بر عملکرد بانک پرسید و اسکندری در پاسخ گفت که می‌توان با دریافت کارمزد از ارائه خدمات، این کاهش درآمد بانک‌ها را جبران کرد. شرق از او پرسید:

■ ولی بانک مرکزی اعلام کرده است که امسال نرخ کارمزد بانک‌ها افزایش نخواهد یافت. آیا با کارمزدهای فعلی می‌توانید هزینه‌های کاهش درآمد ناشی از نرخ سود تسهیلات را جبران کنید؟

با ارائه خدمات جدید و اخذ کارمزد از آنها این کاهش جبران می‌شود.

■ یعنی خدمات جدیدی ارائه خواهید کرد؟

بله.

■ ممکن است اعلام کنید چه خدماتی؟

بعداً اعلام می‌کنیم.

■ ممکن است برنامه‌های سال جاری بانک را اعلام کنید؟

خیر.

■ آیا بانک تجارت به یک بانک تخصصی تبدیل خواهد شد؟

منظور شما...

■ آیا همان‌گونه که قبلاً مطرح بود، بانک برنامه‌ای برای اعطای بخش عمده تسهیلات پرداختی خود به بخش تجارت و بازرگانی دارد؟

خیر، خدمات عمومی ارائه خواهیم کرد و طرحی برای محدود کردن دامنه فعالیت خود نداریم.

■ شنیده می‌شود برخی از پرونده‌های مفاسد اقتصادی مربوط به بانک‌ها در کمیسیون اصل ۹۰ مربوط به بانک تجارت است. لطفاً توضیح دهید.

چند پرونده؟

■ اگر می‌دانستیم این سئوال را مطرح نمی‌کردیم.

من اصلاً از اصل موضوع نیز خبر ندارم.

■ دولت قرار است ۱/۵ میلیارد دلار از محل حساب ذخیره ارزی برداشت کرده و به افزایش سرمایه بانک‌ها اختصاص دهد. سهم بانک تجارت از این مبلغ چقدر است؟

برای کفایت سرمایه؟

■ بله، سهم بانک شما چقدر است؟

بخشی از این رقم متناسب با درآمدها و مالیات ما برای کفایت سرمایه به بانک تجارت پرداخت می‌شود.

■ این سهم یا مبلغ چقدر است؟

مشخص نیست.